

Моја аутобиографија

Чути лепе ствари о себи је изузетан осећај. Натерати људе да о вама говоре у позитивном контексту је велика ствар, али и част и привилегија.

Говорити о себи је незахвална ситуација. Коментарисати своје поступке и дела некада зна да изађе на осуду околине. За себе могу рећи да сам имао срећу да растем у здравој и љубављу испуњеној средини. Из тога је произашло једно лепо и срећно детињство. Од малих ногу сам показивао ведру и позитивну страну своје личности. Увек сам био послушан и уз ситне несташлуке задавао сам само мале бриге својим родитељима. Врло брзо сам прихватио све оно што је било за мене најбоље. Трудио сам се да не одскачем од својих вршњака.

Са првим корацима и осећањем самосталности показао сам љубав ка лопти. И до дана данашњег се од ње нисам одвојио. Успешно тренирам фудбал и кроз спорт градим једну здраву страну своје личности. Пуно разговарам са родитељима и упијам све што ми у најбољој намери саветују. Иако је тешко некад спојити и учење, за сада све то добро водим и постижем да ни једна страна не трпи. Све што мислим да ми може донети боље и успешније ствари, врло радо прихватам.

Нисам сујетан и знам да кажем извини. Као свако људско биће направим грешку, али за сада ми то није донело велике проблеме. Знам да ако поштено радим да ћу тако и бити награђен. Добро поступама према другима и у томе видим своју врлину. Мана ми је лаковерност и то је некад знало да ме заболи, али и да ме учини још јачим и мудријим.

Знам да ће са годинама доћи још веће и озбиљније обавезе, али ја сам спреман да храбро уђем у ту битку. Знам да ћу изаћи као победник.